

Λυσιστράτη

ἀλλ' ἥνπερ ὁ <τε> γλυκύθυμος Ἔρως χῆ Κυπρογένει Ἀφροδίτῃ

ἥμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,

κᾶτ' ἐντήσῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς,

οἷμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλήσι καλεῖσθαι.

Πρόβουλος

τί ποιησάσας;

Λυσιστράτη

ἥν παύσωμεν πρῶτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν

ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.

Γυνὴ Α.

νῆ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.

Λυσιστράτη

νῦν μὲν γὰρ δὴ κἂν ταῖσι χύτραις κἂν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως

περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις ὥσπερ Κορύβαντες.

Πρόβουλος

νῆ Δία· χρή γὰρ τοὺς ἀνδρείους.

Λυσιστράτη

καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,

ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾶτ' ὠνήται κορακίνους.

Γυνὴ Β.

νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου

ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·

ἕτερος δ' <αὖ> Θρᾶξ πέλτην σείων κᾶκόντιον ὥσπερ ὁ Τηρεὺς,

ἔδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.